

- unei societăți care are calitatea de cumpărător în achiziția de întreprindere și nu este stabilită în Finlanda, societatea-țintă a achiziției menționate fiind stabilită în Finlanda,
 - unei societăți care are calitatea de cumpărător în achiziția de întreprindere și este stabilită în Finlanda, societatea-țintă a achiziției respective nefiind stabilită în Finlanda,
 - unei societăți care are calitatea de vânzător în achiziția de întreprindere și nu este stabilită în Finlanda, societatea-țintă a achiziției respective fiind stabilită în Finlanda,
 - unei societăți care are calitatea de vânzător în achiziția de întreprindere și este stabilită în Finlanda, societatea-țintă a achiziției respective nefiind stabilită în Finlanda?
- 2) Are relevanță în cauză faptul că asigurarea acoperă doar obligațiile fiscale ale societății-țintă născute înainte de perfectarea achiziției de întreprindere?
- 3) Are relevanță în cauză dacă obiectul achiziției de întreprindere îl constituie acțiunile sau o ramură de activitate a societății-țintă?
- 4) În situația în care obiectul achiziției de întreprindere sunt acțiunile societății-țintă, are relevanță faptul că asigurările pe care vânzătorul le-a dat cumpărătorului se referă doar la dreptul de proprietate al vânzătorului asupra acțiunilor vândute și nu vizează în niciun fel creanțele terților?

(¹) Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO 2009, L 335, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 8 februarie 2018 – A/
Udlændinge- og Integrationsministeriet**

(Cauza C-89/18)

(2018/C 142/44)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: A

Pârât: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Întrebările preliminare

- 1) Într-o situație în care au fost introduse „noi restricții” la reîntregirea familiei între soți, care *prima facie* încalcă clauza de standstill prevăzută la articolul 13 din Decizia nr. 1/80 (Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, anexată la Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia, semnat la 12 septembrie 1963 de Comunitatea Economică Europeană și Turcia), iar aceste restricții sunt justificate pe baza considerațiilor unei „integrări cu succes”, recunoscute de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea sa din 12 aprilie 2016 în cauza C-561/14, Genc (¹) (a se vedea, de asemenea, și Hotărârea din 10 iulie 2014 în cauza C-138/13, Dogan, UE:C:2014:2066 (²)), poate fi considerată ca fiind „justificată de un motiv imperativ de interes general, [...] de natură să garanteze realizarea obiectivului legitim urmărit și [care] nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv” o normă precum articolul 9 alineatul (7) din Legea daneză privind străinii (Udlændingeloven), în temeiul căreia, *inter alia*, o condiție generală pentru reîntregirea familiei între o persoană care este cetățean al unei țări terțe și are un permis de ședere în Danemarca și soțul acestei persoane, este ca atașamentul cuplului față de Danemarca să fie mai mare decât cel față de Turcia?

- 2) Dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ, cu rezultatul că cerința privind atașamentul este considerată, în general, ca fiind adecvată pentru asigurarea realizării obiectivului de integrare, este posibil în acest caz, fără a aduce atingere analizei restricției și cerinței de proporționalitate:
- (i) să fie aplicată o practică prin care, atunci când soțul cu permis de ședere în statul membru (persoana de referință) a venit pentru prima dată în Danemarca la vârsta de 12-13 ani sau mai târziu, în evaluarea legăturii persoanei de referință cu statul membru se acordă o pondere majoră următoarelor aspecte: faptul că persoana a avut fie o perioadă de ședere legală pe termen lung de aproximativ 12 ani în statul membru, sau a avut o perioadă de ședere și un loc de muncă stabil în statul membru, care implică un grad semnificativ de contact și comunicare cu colegii și clienții în limba statului membru și care a continuat fără întreruperi semnificative pentru cel puțin patru până la cinci ani, sau a avut o perioadă de ședere și un loc de muncă stabil care nu a implicat un grad semnificativ de contact și comunicare cu colegii și clienții în limba statului membru, care a continuat fără întreruperi semnificative pentru cel puțin șapte până la opt ani.
 - (ii) să fie aplicată o practică prin care să fie conferită o pondere împotriva îndeplinirii cerinței privind atașamentul situației în care persoana de referință a păstrat un atașament semnificativ față de țara sa de origine, prin faptul de a fi efectuat vizite frecvente sau îndelungate în țara de origine, în timp ce concediile de scurtă durată sau șederile în scop educațional să nu aibă o pondere împotriva acordării unui permis;
 - (iii) să fie aplicată o practică prin care să fie conferită o pondere considerabilă împotriva îndeplinirii cerinței privind atașamentul cazului în care există o așa-numită situație de „căsătorit, divorțat și recăsătorit”?

⁽¹⁾ Hotărârea Curții din 12 aprilie 2016, ECLI:EU:C:2016:247.

⁽²⁾ Hotărârea Curții din 10 iulie 2014, ECLI:EU:C:2014:2066.

Acțiune introdusă la 8 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-91/18)

(2018/C 142/45)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Kyratsou și F. Tomat, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Declararea faptului că, prin adoptarea și menținerea unei legislații care supune

- i. produsul tsipouro/tsikoudià [rachiu din tescovină de viță-de-vie] fabricat de „distilatori permanenți” la o rată a accizei mai mică de 50 % din rata națională normală a accizei, în condițiile în care băuturile alcoolice importate din alte state membre sunt supuse unei rate normale a accizei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolelor 19 și 21 și ale articolului 23 alineatul (2) din Directiva 92/83/CEE ⁽¹⁾, precum și ale articolului 110 TFUE, și
- ii. produsul tsipouro/tsikoudià [rachiu din tescovină de viță-de-vie] fabricat de „distilatori ocazionali” la o rată a accizei ulterior redusă, în condițiile în care băuturile alcoolice importate din alte state membre sunt supuse unei rate normale a accizei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolelor 19 și 21 și ale articolului 22 alineatul (1) din Directiva 92/83/CEE și ale articolului 3 alineatul (1) din Directiva 92/84/CEE ⁽²⁾, precum și ale articolului 110 TFUE.

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.